45 Jaar "KOOK" Stichting voor Ontwikkelingssamenwerking

Samenwerking met ontwikkelingslanden
is geen kwestie van liefdadigheid
maar van GERECHTIGHEID

Hoe het begon.
Op een avond eind 1968 was de heer Henk Feldberg bezig met de voorbereiding van de collecte voor een goed doel. Bezig zijnde werd er aan de deur gebeld. Een collectant voor een goed doel. Terug in de kamer zei hij tegen zijn vrouw: "Een mooie boel. Ieder werkt voor zijn eigen toko en iedereen werkt los van elkaar. Het zou toch mooi zijn als we een organisatie hadden die zich gezamenlijk in zou zetten voor al die goede doelen. Zonder enig onderscheid". Ze filosofeerden zo een tijdje door. Later op de avond, zo rond tien uur, zei zijn vrouw: "Ga eens praten met Toos en Huub van Aalst". Vanuit zijn raam kon hij zien dat er nog licht brandde en stapte er op af. De boodschap kwam goed over. Diverse mogelijkheden werden besproken. Ver na middernacht ging hij weer naar huis. Daarna werden diverse mensen benaderd en de plannen voorgelegd. Er vormde zich een groepje van twee dames en zes heren. Zij besloten tot de oprichting van een aktiegroep.

Omstreeks dezelfde tijd was er een bijeenkomst in de aula van de LTS aan de Vondelstraat. Pater Schlooz en schrijver Wim Hornman spraken daar over ontwikkelingssamenwerking. Een duw in de rug? Ook bleek er in Eindhoven een soortgelijke groep te bestaan. Er werd contact opgenomen. Een uitnodiging om te praten werd ontvangen. Daarna reisde een delegatie naar Eindhoven af. Zij werden uitgebreid geïnformeerd. Daar is veel van geleerd. Vooral van dingen die je niet moest doen.

Aktie.
Op 21 februari 1969 werd KOOK geboren. Urenlang werd overleg gepleegd. Wat willen we? Hoe voeren we het uit? Het was geen gemakkelijke zaak. Zoals zo vaak: Ieder heeft zo een idee en dat moet worden samengevoegd. Maar ze kwamen er uit. Twee werkgroepen vormden zich, een in Overdie en een in Kooimeer. Als eerste verleenden zij assistentie bij het verspreiden van de 'Vredeskrant'. Dat was in september 1969. Vele vrijwilligers meldden zich om te helpen. Een hele publiciteitscampagne was er aan vooraf gegaan.
Op 25 oktober werd er een grote huis-aan-huis collecte gehouden in de wijken Overdie, Kooimeer en een gedeelte van het Hoefplan. Zoiets had Almaar nog nooit beleefd. Ingezet werden een praalwagen met een heuse MISS KOOK, een geluidswagen met muziek en promotie, heel veel collectanten, en twee touringcars om deze collectanten te vervoeren. Opbrengst ruim 8.000 gulden. Alles ten bate van het werk van pater Schlooz onder de honderden Birmese vluchtelingen in Madras. Voor iedere 25 gulden kon pater Schlooz een schaap en vijf kippen kopen, waarmee een boer een bedrijfje kon beginnen.
Op 17 januari 1970 werd in het centrum en in de Hoef gecollecteerd voor Biafra, in samenwerking met de Novib. Opbrengst: 17.000 gulden!!!
Op 5 mei 1970 werd een grote rommelmarkt gehouden op het Geert Groteplein. Opbrengst: 10.500 gulden!! In de volksmond werd dit al gauw het 'Waterloopleinfeest' genoemd. Niet alleen gebruikte spullen, ook een speakerscorner, (life)music, hapjes, drankjes, en nog veel meer. Een reuzen-oliebol van 5 kg. oude kranten; een imitatie-zanggroep uit Farce Majeur. Het was een groot feest, waar nog lang over werd gesproken. En niet alleen door degenen die hadden meegedaan. Dat er een enorme

organisatie aan vooraf was gegaan hoeft geen betoog. De door de inwoners van Alkmaar (en omgeving) aangeboden goederen moesten worden opgehaald (hoe?), opgeslagen (waar?), op 4/5 mei naar het plein gebracht (wanneer?, hoe?, door wie?), opgesteld, beheerd/verkocht, bezorgd. En als sluitstuk: overschotten afgevoerd en rommel opgeruimd.
Een andere actie: In het voortgezet onderwijs werden leerlingen gevraagd (geprest?) een dagloon van hun vakantiewerk af te staan voor het goede doel. Tientallen leerlingen hebben zich opgegeven.

Opslag van goederen voor de markt op het Geert Groteplein op 5 mei 1970.

Vrijwilligster aan het werk in India bij pater Schlooz. KOOK betaalde de heenreis.

In juni 1970 vertrokken twee vrijwilligsters naar India om enkele maanden (in principe een half jaar) in het Social Welfare Centre BEATITUDES te Madras te werken. Dit centrum, een initiatief van pater Schlooz, werd door nonnen gerund. De vrijwilligsters werden door KOOK gesponsord. Nadien zijn nog een zestal Madras-vrijwilligsters gesponsord.
Op 8 oktober 1970 werd weer een rommelmarkt gehouden, nu op het Hofplein en de Gedempte Nieuwesloot. Ook in het Hof van Sonoy werd gewerkt. Daar kon worden gegeten en gedronken, gespeeld (door grote en kleine kinderen) en snuisterijen gekocht. En dat alles voor KOOK.
Ondertussen brak het bestuur zich het hoofd over de vraag hoe het verder moest met KOOK. Aansluiten bij andere groepen? Alleen rommelmarkten en dat soort acties? Men was het lang niet altijd met elkaar eens. Maar geen ruzies. Het zou nog wel even duren voor er wat klaarheid zou komen. In september 1971 trad KOOK toe tot de Raad voor Ontwikkelingssamenwerking. Zo werd wat meer invloed verkregen en kon gebruik worden gemaakt van de expertise van de Raad.

Een eigen pand.
Ook kreeg KOOK de beschikking over het vrijgekomen complex van Stoel Bouwstoffen aan het Luttik Oudorp. Vanaf toen werd er iedere maand een verkoopdag gehouden. Het stadium 'Rommelmarkt' was voorbij. Van alles was te koop, van prullaria tot antiek. Voor tien uur , de openingstijd, stond er veelal een lange rij te wachten en was het dringen geblazen als de deur openging.
Aan de Gedempte Nieuwesloot kwam een Derdewereldwinkel.
In november 1971 werd het eerste 'eigen vervoer' gekocht. Zeshonderd gulden voor een 'zoveelstehands' bestelbusje. En rib uit het lijf. Maar de zaken liepen goed. Het was geen overbodige luxe.
In februari 1972 werd, mede op initiatief van KOOK, de werkgroep Bangladesh opgericht. Deze werkgroep richtte zich voornamelijk op Bangladesh. Helaas moest deze werkgroep in 1977 worden opgeheven wegens problemen (lees: corruptie) in Bangladesh. Was men te goed van vertrouwen geweest? Achteraf oordelen is erg makkelijk.

Gedurende juli en augustus 1972 bleven de deuren gesloten. Er werd met man en macht gewerkt om het pand schoon te maken, te repareren wat gerepareerd moest worden, achterstallig onderhoud ter hand genomen. Allemaal dingen die niet gedaan konden worden tijdens de overige maanden. Het was een grote klus. Bij overname van het complex bleek er veel mis te zijn en was het pand brandgevaarlijk. Maar op 9 september kon de zaak met enig ceremonieel door burgemeester de Wit worden geopend. Op 14 oktober werd een voetbalwedstrijd gespeeld tussen AZ en het Nederlands Militair Elftal ten bate van Bangladesh. Weer zo'n ludieke actie. Steeds meer kwam het accent van KOOK te liggen op het verstrekken van financiële hulp aan ontwikkelingsprojecten. Om de risico's van de werkzaamheden te beperken moest voor een bepaalde rechtsvorm worden gekozen. Die werd gevonden in een stichting.
Op 2 oktober 1974 werd de oprichtingsakte gepasseerd. KOOK was nu "Stichting voor Ontwikkelingssamenwerking KOOK', kortweg "Stichting KOOK' genoemd. Vanaf toen kwam er wat meer structuur in het werk. Maar het werk ging door. De werkplek was niet ideaal. In de winter werd er kou geleden, in de zomer was het zweten. Toch werd er niet geklaagd. Iedere cent was voor het goede doel.
In 1975 werd een tweede bestelwagen gekocht, hoeveelstehands is niet te achterhalen. Maar het was nodig. Er kwam steeds meer werk. En KOOK werd bekend in Alkmaar. Aan publiciteit geen gebrek.

De bestelbus.

KOOK-pand aan het Luttik oudorp.

Op 5 mei 1976 werd kleding ingezameld ten bate van 'Mensen in Nood'. KOOK leverde de mensen, 'Mensen in Nood' de auto's. Opbrengst ruim 23.000 kg.
Begin 1977 kwam er een pand aan de overkant vrij. KOOK mocht die betrekken in ruil voor het in gebruik zijnde pand, weer werk voor de klussenclub. Voortvarend ging men te werk en op 4 juni werd het nieuwe KOOK-pand op het Luttik Oudorp 28 geopend. Ook de krant besteedde aandacht aan de verhuizing. In een interview in de krant van 14 maart is te lezen: "Wij moeten het gevoel krijgen dat ons eigen 'welzijn' onvolmaakt is, zolang het nog zo schril afsteekt tegen de armoede elders in de wereld". Wat een idealisme! Zo wordt door velen bij KOOK nog steeds gedacht, zij het onbewust.
Dat KOOK bekend werd, moge blijken uit het feit dat zij op 10 juli 1977 de wisselbeker van de Alkmaarse Rotary Club kreeg voor het leggen van internationale contacten. Een erkenning die er mag zijn.
Medio 1977 vond Cees van der Veer, voorzitter van het eerste uur, het genoeg. In september droeg hij de voorzittershamer over aan Theo Schaper, de man die uitgroeide tot meneer KOOK. Maar KOOK verkocht niet alleen goederen, zij leende ze ook wel eens uit. In 1978 heeft ze goederen uitgeleend , uiteraard tegen vergoeding, aan ORANDA-FILMS ten behoeve van de speelfilm NACHT ZONDER

ZEGEN. Ook in latere jaren werd met enige regelmaat goederen uitgeleend aan toneelverenigingen of anderszins.
Allengs kwam KOOK in rustiger vaarwater. Niet wat betreft de activiteiten, wel wat betreft de organisatie. Gewenning? Voor de vele vrijwilligers was het steeds een drukte van belang. Maar er werd met plezier gewerkt. Regelmatig werd de krant gehaald met berichten over de resultaten.

Naar het Victoriepark.
In 1979 bestond KOOK tien jaar. Op 30 januari schreef Anthony van Kampen een brief aan KOOK, waarin hij haar feliciteerde met het tweede lustrum. Prijzende woorden. Tien jaar actief en ruim 3 ton (=300.000 gulden) opgebracht. Ook het Alkmaars Weekblad besteedde aandacht aan het jubileum. Op 14 februari werd een uitgebreid artikel opgenomen. En wat deed KOOK zelf aan het jubileum? Het werd gevierd in de Willibrordusstichting in Heiloo. Wat het is geweest is niet meer te achterhalen. De organisatoren zijn niet meer onder ons.
En weer kwam een verhuizing in zicht. Het pand aan het Luttik Oudorp had een andere bestemming gekregen. De huur werd per 31 januari 1982 opgezegd. Gelukkig was de voormalige school in het Victoriepark vrijgekomen en KOOK zou dat mogen gebruiken. M'n pet af voor de klussenclub. Weer moest alles opnieuw ingericht worden . Weer moest alles verhuizen. Tot de zomervakantie was het met de inzameling, de sortering en de verkoop behelpen. Het grote werk moest weer in de zomervakantie gebeuren. Maar er werd keurig werk afgeleverd. Op 3 september werd het nieuwe pand met enig feestelijk ceremonieel door Anthony van Kampen geopend. En praten kon hij.

Ingang van het KOOK-pand in het Victoriepark, nog zonder graffiti.

Na de brand in 1986 ging de verkoop buiten door.

De eerste jaren in het Victoriepark waren echter geen onbezorgde jaren. Vaak werden er vernielingen aangericht. Daders bleven altijd onbekend. En steeds was er weer wat te repareren. De grote klap kwam op 4 augustus 1986. Toen ontstond brand op de zolder en de hele zaak ging in de fik. Met groot materieel werd geblust. Veel brand-, rook- en waterschade. Gezien de vele voorafgaande vernielingen ging men uit van brandstichting, temeer daar er lege jerrycans waren gevonden. Bewijzen kon men niets, maar volgens de brandweer kon op zolder onmogelijk spontaan brand ontstaan. Toen het gebouw was vrijgegeven werd meteen met opruimen begonnen. Vele handen, zowel van vrouwen als van mannen, sorteerden uit wat nog verkoopbaar was. Dat werd ter

plaatse verkocht. De rest, erg veel, ging in de container en werd afgevoerd. Wekenlang werk. Toen de hele bende was opgeruimd ging de gemeente aan het werk. De schade, zo goed als (financieel) mogelijk was, herstellen. Van KOOK had er wel wat meer aandacht aan besteed mogen worden. Daarna kwam -weer- de klussenclub aan bod. Gelijktijdig werden enkele afdelingen verplaatst. Keuken, speelgoed, antiek en elektra moesten verkassen. Veel problemen gaf dat gelukkig niet. Op 3 november 1987 werd de zaak heropend.

Maar ondertussen ging het gewone werk wel door. Kort na de brand stelde de gemeente een school aan de Frans Mentonstraat ter beschikking. Die stond op de nominatie om te worden gesloopt. Nu kon KOOK haar normale werk voortzetten. Een geluk bij een ongeluk. Ook het Peregrinusgebouw op de hoek van de Geestersingel en de Geesterweg had een gebruiker nodig. Tot nader order mocht KOOK die gebruiken. KOOK als 'anti-kraakwacht'. Een nieuwe 'taak'. Maar we hadden wel een ideale plaats. Dit gebouw hebben we echter niet lang mogen gebruiken. Het had de bestemming 'appartementen' en toen met de bouw daarvan kon worden begonnen, moest KOOK vertrekken. Voor KOOK kwam het toch ook weer niet ongelegen, want er begon zich een scheuring af te tekenen binnen de Werkgroep Akties. Met de terugtrekking uit de Peregrinus werd dat meteen verholpen.

Helaas begon Theo Schaper steeds meer last van zijn ziekte te krijgen. Zich daadwerkelijk met de gang van zaken bezighouden werd steeds moeilijker. Wel leidde hij het bestuur, nam de telefoon aan en delegeerde/dirigeerde de werkzaamheden. Begin 1992 legde hij het voorzitterschap neer. Tijdens de jaarvergadering in november namen we afscheid van hem en zijn gezin. Hij heeft een bewogen KOOK-leven gehad.

1989 Mister KOOK neemt afscheid: Theo en Cock Schaper.

Op deze foto uit 1993 staan de dames van de kledingafdeling.

Na een bestuurlijk verwarde tijd is KOOK in rustiger vaarwater terechtgekomen. Een beeldspraak die in dit geval terecht is, want het voorzitterschap kwam in handen van de oud-zeekapitein Jaap Mensinga. Onder zijn rustige en bekwame leiding leek alles als vanzelf zijn plaats te vinden. Pas toen Jaap in 2005 zijn voorzittershamer overgaf aan zijn opvolger, bleek hoeveel werk hij verzette. Wat vanzelf leek te gaan, was allemaal de opbrengst van zijn tomeloze inzet.
Tijdens de jaarvergadering in mei 2005 namen we afscheid van Jaap en werd hij benoemd tot erevoorzitter.
In 2005 werden we door de belastingdienst plotseling aangeslagen voor het betalen van BTW over onze verkopen. We hebben er alles aan gedaan om dat te voorkomen, maar niets hielp. Jaarlijks betekent dit een aderlating van 15.000 Euro. Het vreemde feit doet zich nu voor, dat we BTW

moeten betalen over goederen, waarover al BTW is betaald en dat die belasting terechtkomt in de schatkist van een van de rijkste landen van de wereld en dat alles ten koste gaat van de allerarmsten. Wie het begrijpt mag het eens komen uitleggen.

Jaap Mensinga.

Een andere vrachtwagen.

In de nieuwjaarsnacht van 2006 trof KOOK een nieuwe ramp. Door onverlaten werd onze vrachtwagen in brand gestoken. Hij was total loss. Onze verbazing en vreugde was echter groot, toen spontaan vanuit de Alkmaarse burgerij een actie op touw werd gezet om ons een andere vrachtwagen te bezorgen. Onder de bezielende leiding van onze overbuurman Ed Reijmers werd een actie op touw gezet en er kwam een nieuwe vrachtwagen. Al gauw konden we weer ons dagelijkse werk doen, maar nu met een betere vrachtwagen dan die in vlammen was opgegaan.

Toen we in het pand aan het Victoriepark ons 'bedrijf' mochten gaan uitoefenen, konden we niet vermoeden, dat we daar zo lang zouden kunnen blijven zitten. Maar aan alles komt een eind. Er zijn allerlei plannen om het Victoriepark opnieuw in te richten en in al die plannen is er voor KOOK geen plaats. Dat betekende, dat ons in februari 2006 de huur van het pand in het Victoriepark wordt opgezegd. Wegens een verandering in het beleid van de gemeente moeten we nu zelf naar een alternatief pand zoeken en ook huur gaan betalen. Voor een pand van de grootte van ons huidige pand betekent dat extra kosten van zo'n 30.000 euro. De verwachting is, dat we begin 2010 het pand zullen moeten verlaten.

Het pand in het Victorie werd regelmatig van een nieuw jasje voorzien door graffiti-kunstenaars.

Een ander pand.
In 2007 heeft Alkmaar een nieuwe burgemeester gekregen, de heer P. Bruinooge. De stuurgroep nodigt hem uit om een kennismakingsbezoekje aan het pand. Dit gebeurt in juli 2008. Hij komt samen met zijn politieke adviseur. Cees de Bruijn, nu voorzitter van KOOK maakt van de gelegenheid gebruik om hen uitgebreid te informeren over de wensen en de zorgen die er zijn. De burgemeester blijkt bijzonder geïnteresseerd te zijn. Wat KOOK nodig heeft, is een pand van tenminste 100 m^2. Om die reden is huren geen optie, veel te duur.
Op 11 februari 2009 ontvangt KOOK een Valentijnstaart van D66. Elly Konijn komt de taart brengen, die bedoeld is om Stichting KOOK onder de aandacht te brengen van de Alkmaarse samenleving nu de toekomst erg onzeker is geworden. Het is een enorme opsteker voor de vrijwilligers.

Kees de Bruyn ontvangt de Valentijnstaart uit handen van Elly Konijn, lid van D66.

In april 2009 maakt de gemeente bekend, dat het pand gesloopt zal worden. KOOK mag er tot april 2010 gebruik van blijven maken. Er moet nu echt werk gemaakt worden van een ander pand. De voorzitter gaat weer in gesprek met de gemeente. De verantwoordelijke wethouder maakt duidelijk dat elke stichting in Alkmaar zichzelf moet kunnen bedruipen. Alle kringloopwinkels zullen gelijk behandeld worden. Dat is een flinke tegenvaller. De toch meest oudere dames van de afdeling textiel maken al plannen voor een zitstaking voor het pand compleet met spandoeken: ‘We gaan hier niet uit voordat we een ander pand hebben.’ De voorzitter weet de gemoederen te kalmeren. Hij ziet meer heil in het in gesprek gaan met de gemeente. Er volgt weer een bezoek aan burgemeester Bruinooge. Een paar maanden later geeft de gemeenteraad de opdracht aan het college van B&W om voor KOOK huisvesting te zoeken. Voorzitter de Bruijn belt vervolgens de betrokken ambtenaar, maar deze blijkt van niets te weten. Er moet weer actie ondernomen worden.
In dezelfde tijd krijgt Theo Droog, voorzitter van de WID, spreektijd tijdens een raadsvergadering om voor KOOK te pleiten. Jongerencentrum ‘Parkhof’, gevestigd in hetzelfde pand als KOOK, staat op de agenda. Die spreektijd is afgestaan door D66 die KOOK een warm hart toedraagt, zoals ook al bleek uit te toekenning van de Valentijnstaart.
Ondertussen worden ook andere mogelijkheden onderzocht, want KOOK weet helemaal niet waar ze aan toe is. Er wordt overwogen om het pand van keukenboer Schuurman aan de Koelmalaan te huren via een makelaar. Maar ook dat blijkt onmogelijk. Officieel huren is veel te duur. Huren als anti-kraak betekent, dat er een opzegtermijn is van drie maanden. Bovendien worden in dat geval alle lijntjes naar de gemeente verbroken
Cees de Bruijn voert een uitgebreid gesprek met burgemeester, wethouder en ambtenaar van onroerend goed management. Dan doet de gemeente een voorstel: KOOK mag het pand aan de

Pettemerstraat 39-41 betrekken. Een delegatie van KOOK gaat een kijkje nemen in het pand. Het is een heel grote leegstaande loods, die doorloopt tot aan de Zijperstraat. Er moet flink over worden nagedacht, maar KOOK besluit het aanbod te accepteren.
De ene ontwikkeling volgt de andere op. De gemeente besluit opeens het pand in het Victoriepark te restaureren of te herbouwen. Ze vragen KOOK om nog twee jaar in het pand te blijven om verval en kraak tegen te gaan. KOOK is bereid dit te overwegen op voorwaarde dat het andere pand beschikbaar blijft. Twee maanden later staan de zaken er weer anders voor: KOOK moet zo snel mogelijk vertrekken uit het pand, omdat men het pand in het Victoriepark misschien al snel gaat renoveren.

De kogel is door de kerk, KOOK gaat verhuizen. De vrijwilligers kunnen aan de slag. Er komt een bouwcommissie: Joop Elsinga en Aad Dekker. Er moeten tekeningen gemaakt worden voor de vergunning om de ingang te veranderen en de inrichting t.b.v. brandweervoorschriften.
Joop neemt dat op zich en houdt hierover contacten met de gemeente.
Het pand krijgt een ingang aan de Zijperstraat en in het deel aan de kant van de Pettemerstraat komt de voedselbank.
Er worden handige mensen gezocht om te komen helpen. Er worden veel minder projecten in behandeling genomen in verband met de te verwachten kosten.

De verbouwing.
In januari 2010 is de bouwvergunning binnen en kan er gewerkt gaan worden. Omdat het pand een nieuwe ingang krijgt, is er nog geen huisnummer. De consequentie hiervan is, dat er geen elektra en water kan worden aangesloten. De toenmalige nieuwe buurman WNK, voorziet hierin en dat is toch wel heel fijn. In de voorgevel aan de Zijperstraat worden twee overheaddeuren geplaatst. Hierna kunnen er twee kantoorunits in het pand geplaatst worden: één wordt geschikt gemaakt als keuken en de ander dient als kantoorruimte.

Multikabel gaat verhuizen en KOOK mag het oude pand strippen. Elk stukje bruikbaar materiaal wordt er weg gehaald. Dit levert onder andere een complete keuken met keukenapparatuur op.
De oude Ambachtsschool aan de Bergerweg krijgt een nieuwe bestemming en KOOK mag de toiletten hebben plus nog een keukentje. Er sluit een modelspoorwinkel en die schenkt de vitrinekasten. Er sluit een modewinkel, KOOK mag de inventaris halen. Zodoende komen er pashokjes in het pand en heeft de speelgoedafdeling prachtige kasten. De vloerbedekking vormt een probleem, want het de bedekken oppervlak is 1500 m^2. Hoe vindt je voor een redelijke prijs een

degelijke vloerbedekking. Uiteindelijk, na veel zoeken, werd een prima vloerbedekking gevonden voor een redelijke prijs. Enkele Alkmaarse organisaties komen met een gift over de brug. De lijst van mensen en bedrijven die wat hebben afgestaan voor de inrichting van het nieuwe pand is heel lang.

Veel vrijwilligers zien op tegen de verhuizing naar het nieuwe pand. Hoe krijg je zo'n groot pand gevuld met goederen? Zouden de oude klanten terug komen? En zouden er nieuwe klanten komen? En drie kringloopwinkels in één straat, is daar wel genoeg klandizie voor?
Maar iedereen gaat hard aan de slag. Het pand wordt weer op dezelfde wijze ingericht: diverse afdelingen met vaste verkoopsters, waarbij ook afgerekend kan worden.

De opening.
Op zaterdag, 3 juli 2010 is het eindelijk zover. Het nieuwe pand wordt feestelijk geopend door burgemeester Bruinooge. Het internationale vrouwenkoor Mihira verzorgt een optreden.

Het is meteen gezellig druk in het pand. De mensen zijn nieuwsgierig. Oude en nieuwe klanten komen aanlopen.
Het blijft druk. Het pand heeft dan ook een gezellige uitstraling. Bij de keuken is een koffiehoek ingericht, waar de klanten een bakje koffie kunnen kopen. De opbrengsten stijgen snel na de opening, bracht de juni-verkoop in het oude Victory-pand vijfenhalf duizend euro op vanwege verhuisactiviteiten , in juli werd er al drie keer zoveel gescoord.
Dat was nog maar het begin van de geweldige opbrengsten, zodat er al spoedig weer elke maand projecten gehonoreerd konden worden.

Na de opening is het werk nog niet klaar. Er wordt door vrijwilligers een magazijn ingericht en snel blijkt dat er verwarming nodig is. Gelukkig is er dan ook genoeg geld om nog voor de winter verwarming in het grote pand door een gerenommeerd bedrijf te laten aanleggen. Er komen donkerstralers, de meest praktische manier om zo'n grote loods te verwarmen. Er breekt een mooie tijd aan. Het leger vrijwilligers groeit omdat het zo druk is in het pand. De Alkmaarse bevolking draagt KOOK een warm hart toe en blijft goederen aanleveren.

KOOK in actie voor WarChild.
Radio 538 voert in maart 2013 actie voor Warchild. Op 24 maart staat de mobiele studio opgesteld op het Waagplein in Alkmaar. KOOK besluit mee te doen aan de actie door het pand op zaterdag 23

maart open te stellen voor een extra verkoopdag. Op zondag bezorgt een delegatie van KOOK het mooie bedrag van € 6456,- in de studio.

Voor Cees de Bruijn wordt het tijd om het voorzitterschap over te dragen aan een ander. Hij heeft prachtig werk verricht in deze overgangsperiode door zijn diplomatieke insteek en wil zijn energie nu graag in andere zaken gaan steken. Op de jaarvergadering in mei 2013 wordt er een nieuwe voorzitter gekozen. Paul Silvius neemt het voorzitterschap op zich. Hij doet dat met veel inzet.

Kees de Bruyn overhandigt de voorzittershamer aan Paul Silvius.

Tenslotte.

In de 45 jaar van het bestaan van KOOK is er in de samenleving veel veranderd. Maar de doelstelling van KOOK is altijd dezelfde gebleven. We willen ons inzetten voor de allerarmsten in de derde wereld, door hen te bemoedigen met de financiën die de realisatie van plaatselijke initiatieven mogelijk maakt.

Voor zover wij weten zijn wij de oudste kringloopwinkel in Nederland met ontwikkelingssamenwerking als doelstelling. Het mag niet zo zijn, dat ons het werken onmogelijk wordt gemaakt doordat we een torenhoge huur moeten gaan betalen of doordat we simpelweg geen pand hebben. Niet wij zijn de dupe, maar de allerarmste mensen in de derde wereld.

Samengesteld door Jaap Mensinga (35 jaar), Cees de Bruyn (40 jaar), Gerie Elsinga en Tina Stil (45 jaar).